

СОЦИАЛЬНАЯ ГЕРОНТОЛОГИЯ И ГЕРОГИГИЕНА

МАКСИМАЛЬНЫЙ ХРОНОЛОГИЧЕСКИЙ ВОЗРАСТ ДОЛГОЖИТЕЛЕЙ АЗЕРБАЙДЖАНА

Ш. А. Асадов

ГУ «Институт геронтологии им. Д. Ф. Чеботарева НАМН Украины», Киев

В мировой литературе дискутируется вопрос о максимальной продолжительности жизни человека. В связи с этим представляет интерес изучение долгожителей Азербайджана, поскольку согласно переписям населения 1959, 1970 и 1979 гг. Азербайджан занимал первое место по количеству долгожителей в структуре населения среди республик бывшего СССР.

Цель — определить возраст долгожителей Азербайджана и изучить доказательную базу их долгожительства.

Материалы и методы. Обследованы 177 жителей Азербайджана (77 мужчин и 100 женщин) в возрасте 90 лет и старше. Для выяснения их возраста применяли комплексный метод определения возраста по Г. Д. Бердышеву (1968 г.), включающий использование паспортных данных, записей в хозяйственных книгах сельсовета, исследование памяти о событиях в прошлом. Также учитывали гравировку на старой мебели, хозяйственной утвари, оружии и т. д.

Результаты. Согласно полученным данным у 90–99-летних мужчин возраст завышен в 22,2 % случаев, занижен — в 3,7 % случаев, у женщин — соответственно в 25 и в 2,9 %. У столетних обследованных мужчин возраст завышен в 39,1 % случаев, занижен — в 8,7 %, у женщин — соответственно в 18,8 и в 6,2 %. Исследование подтвердило, что три долгожителя перешагнули 120-летний рубеж. При изучении истории долгожительства Азербайджана был выявлен феномен долгожительства в лице Махмуда Багир оглы Эйвазова (1808–1959).

Выводы. Выявлена склонность долгожителей к преувеличению своего возраста, в большей мере среди столетних долгожителей. В последние четверть века наблюдается уменьшение количества столетних, особенно супердолгожителей (110 лет и старше) на фоне увеличения средней продолжительности жизни.

СТРУКТУРА ЗАХОДІВ МЕДИКО-СОЦІАЛЬНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ У ІНВАЛІДІВ ПОХИЛОГО ВІКУ

Н. М. Беляєва, І. В. Куриленко, О. Г. Яворовенко, О. Ф. Проскуріна, В. В. Бойко,
Т. І. Томляк

НДІ реабілітації інвалідів ВНМУ ім. М. І. Пирогова, Вінниця

Реалізація соціальної політики у сфері реабілітації інвалідів здійснюється за допомогою індивідуальної програми реабілітації (ІПР), основною функцією якої є забезпечення процесу комплексної реабілітації конкретного інваліда. Одним із завдань ІПР є забезпечення фізіологічної, психологічної, технічної компенсації неповністю оборотних або оборотних функціональних наслідків, усунення або зменшення побутових наслідків завдяки адаптації житла, навколишнього середовища, допомоги інших осіб, що особливо важливо для інвалідів похилого віку.

Мета — на підставі дослідження ІПР визначити структуру послуг медико-соціальної реабілітації інвалідів похилого віку при основних інвалідизуючих захворюваннях.

Матеріали і методи. Дослідження проведено в 22 областях України. Проаналізовано 52 258 ІПР, складених інвалідами похилого віку із захворюваннями крові та кровотворних органів, онкологічними, інфекційними, паразитарними, ендокринними, психічними захворюваннями, патологією опорно-рухового апарату, центральної нервової системи, органів зору та слуху, системи кровообігу, органів